

Zpráva o „meziparlamentních vztazích mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty podle Lisabonské smlouvy“

2009–2014

Výroční zpráva za rok 2013/2014

Publikace

Ředitelství pro vztahy s vnitrostátními parlamenty

Ředitelka: Christine Verger

Kontaktní e-mail: christine.verger@ep.europa.eu

Vedoucí Oddělení pro legislativní dialog: Patrizia Maria Prode

Kontaktní e-mail: patrizia.prode@ep.europa.eu

Vedoucí Oddělení pro institucionální spolupráci: Francisco Juan Gómez Martos

Kontaktní e-mail: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu

Vyhotovil: Eschel Alpermann

Kontaktní e-mail: eschel.alpermann@ep.europa.eu

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2013/2014

OBSAH

Předmluva

1. Úvod

2. Hlavní novinky a trendy v meziparlamentní spolupráci

2.1 Meziparlamentní konference pro správu ekonomických záležitostí EU

2.2 „Žlutá karta“ k návrhu na zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce

2.3 Prohloubení meziparlamentní spolupráce v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP)

2.4 Parlamenty EU a globální správa

3. Institucionální parlamentní spolupráce

3.1 Konference parlamentních výborů pro evropské záležitosti (COSAC)

3.2 Konference předsedů parlamentů EU (EUSC)

3.3. Vztahy s Parlamentním shromážděním Rady Evropy (PACE)

4. Meziparlamentní setkání

4.1 Meziparlamentní setkání výborů – cílenější výměny názorů mezi odborníky

4.2 Dvoustranné návštěvy – flexibilní a efektivní formát

4.3 Videokonference – cesta vpřed

5. „Mechanismus včasného varování“ – protokol č. 2 k Lisabonské smlouvě

6. Nástroje pro výměnu informací a vzájemné kontakty

6.1 Meziparlamentní výměna informací o EU – IPEX

6.2 Evropské středisko pro parlamentní výzkum a dokumentaci – ECPRD

7. Trendy v meziparlamentních vztazích v období 2009–2014

Přílohy

Předmluva

Volební období se blíží ke konci, a proto bychom Vás v této poslední výroční zprávě rádi seznámili s tím, co nového se v jeho průběhu odehrálo v oblasti meziparlamentní spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty. Po více než dvouleté úspěšné spolupráci bude tato zpráva poslední, kterou během tohoto volebního období vypracujeme jako místopředsedové pro vztahy s vnitrostátními parlamenty. Je to také poslední zpráva místopředsedy Martíneze, který odchází do důchodu po 22 letech ve vnitrostátním parlamentu, 15 letech v Evropském parlamentu a několikaletém výkonu meziparlamentních funkcí, např. místopředsedy shromáždění Západoevropské unie a místopředsedy a předsedy Parlamentního shromáždění. Jinými slovy nastal čas provést bilanci úspěchů, kterých se podařilo dosáhnout od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost až do konce tohoto volebního období, a předat štafetu nově zvolenému Evropskému parlamentu.

Meziparlamentní spolupráce urazila od Konventu o budoucnosti Evropy dlouhou cestu a v posledních letech zažívá skutečný rozmach. Ten se odráží zejména v rekordním počtu meziparlamentních setkání výborů pořádaných v prostorách EP, jichž se v posledních čtyřech letech celkem zúčastnilo více než jeden a půl tisíce poslanců vnitrostátních parlamentů, nebo např. v nedávném obnovení společných schůzí výborů pořádaných EP společně s parlamentem země, která předsedá Radě EU. K dalším dokladům patří nárůst počtu komparativních žádostí, které řešilo Evropské středisko pro parlamentní výzkum a dokumentaci, stále širší využívání databáze IPEX jakožto hlavní platformy pro meziparlamentní výměnu dokumentů a informací týkajících se Evropské unie mezi vnitrostátními parlamenty a rozhodnost, jakou prokázali členové Konference předsedů parlamentů EU (EUSC) při vytváření dvou nových formátů specializovaných meziparlamentních konferencí.

V posledních dvou letech význam Konference předsedů (EUSC) vzrostl vzhledem k úloze, kterou meziparlamentní spolupráci přisuzuje článek 9 protokolu (č. 1) o úloze vnitrostátních parlamentů, přičemž Konference předsedů parlamentů EU sehrála vůdčí úlohu při utváření budoucnosti meziparlamentních vztahů. Konference předsedů parlamentů EU dospěla k dohodě o zřízení dvou nových formátů parlamentní kontroly v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky a společné bezpečnostní a obranné politiky (2012) – v reakci na zrušení Parlamentního shromáždění Západoevropské unie – a kontroly v oblasti správy ekonomických záležitostí (2013), které tvoří protiváhu vůči snaze členských států posilovat rozhodování na mezivládní úrovni. První výstupy těchto nových meziparlamentních konferencí se staly příslibem větší parlamentní kontroly a demokratizace. Na rozdíl od konference COSAC nebo i samotné EUSC tato nová „druhá generace“ meziparlamentních fór spojuje odborníky ve své oblasti. Díky tomu, že tato fóra umožňují na evropské úrovni zviditelňovat a veřejně projednávat otázky, o nichž se dosud rozhodovalo „přes noc a za zavřenými dveřmi“, mohou přispět i k rozvoji evropské veřejné sféry pro politickou diskusi. Bez ohledu na vývoj pravomocí EP teprve budoucnost ukáže, zda se tyto meziparlamentní konference budou moci stát nositeli větší demokratické odpovědnosti a parlamentního dohledu nad politikami EU.

S ohledem na tyto nové okolnosti stojí konference COSAC, která v roce 2013 oslavila na zasedání ve Vilniusu své 50. výročí, před řadou složitých úkolů. Ty jsou částečně dány jejím složením – především poslanci s obecným zaměřením z výborů pro záležitosti EU – a částečně její institucionalizovanou povahou a nepružným jednacím řádem.

Namísto toho, aby poskytovala dostatek prostoru pro meziparlamentní výměny názorů a rozpravy, což je formální účel konference COSAC, stala se spíše fórem pro představitele vnitrostátních a evropských výkonných orgánů ke sdělování názorů na poslance. Téměř dvě třetiny vystoupení v současnosti přednášejí předsedové vlád, ministři, členové Evropské komise a další představitelé orgánů výkonné moci. Naproti tomu poslanci tvoří jen 16% hlavních řečníků, a jsou proto výjimkou. Nedávno se delegaci EP podařilo přesvědčit předsedu trojky COSAC, aby přizval některé poslance Evropského parlamentu, kteří jsou odborníky ve své oblasti, k zapojení se do informované rozpravy. Díky tomu se rozběhla intenzivní meziparlamentní diskuse, která názorně dokládá, čeho by při jisté ochotě bylo možné dosáhnout.

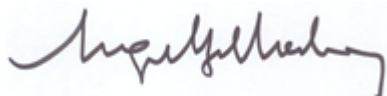
Přijetí ustanovení protokolu č. 2 Lisabonské smlouvy o používání zásad subsidiarity a proporcionality přispělo ke zvýšení povědomí vnitrostátních parlamentů o návrzích právních předpisů EU v rané fázi, ačkoli změny vnitřních pravidel, které parlamenty/komory provedly, aby mohly tohoto „mechanismu včasného varování“ využívat, byly odlišné stejně jako jejich výsledky. Pouhé dvě „žluté karty“, kdy vnitrostátní parlamenty dosáhly zahájení povinného přezkumu podle protokolu č. 2, ukazují, že vnitrostátní parlamenty návrhy právních předpisů EU neblokovaly. Vysoký počet příspěvků ze strany vnitrostátních parlamentů, které se zabývají samotným obsahem návrhů legislativních aktů, ve srovnání s poměrně nízkým počtem odůvodněných stanovisek, v nichž parlamenty vyjadřují obavy z nedodržování zásady subsidiarity (zhruba v poměru 4,5:1), naopak ukazuje rostoucí zájem o aktivní účast na politické diskusi na úrovni EU.

Ačkoli se meziparlamentní setkání výborů v posledních letech zabývala dokumenty v rané fázi legislativního postupu (zejména dokumenty souvisejícími s přijetím víceletého finančního rámce, konkrétně zásadními reformami politik EU, např. regionální politiky, zemědělství a rybolovu a víceletých výdajových programů), míra využívání meziparlamentních setkání výborů k předlegislativnímu dialogu s vnitrostátními parlamenty v roce 2013 klesla, což bylo dáno i snížením počtu příslušných návrhů Komise. Evropský parlament se však aktivně nezapojuje do předlegislativního politického dialogu mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty (tzv. Barrosova iniciativa) a systematicky je nesleduje. Od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost počet jednání na úrovni odborníků celkově vzrostl: v letech 2010 až 2014 se konalo 58 meziparlamentních setkání výborů a dále šest společných parlamentních setkání a pět společných schůzí výborů. Během této doby se meziparlamentní setkání výborů stala standardním formátem setkávání výborů v plném složení s vnitrostátními parlamenty, což nijak nevyklučuje jiné formáty, např. pozvání pouze pro předsedy výborů nebo stále pozvání pro vnitrostátní parlamenty. Jednou z metod, jejíž další použití bude možné ověřit díky technologiím, které se nově zavádí v EP a v některých vnitrostátních parlamentech, je využití videokonferencí, které by umožnily pořádat ještě více setkání uzpůsobených na míru konkrétním potřebám jednání na úrovni odborníků, např. mezi zpravodaji.

Kromě faktografických a číselných údajů představujeme v této zprávě rovněž několik trendů ve vývoji meziparlamentních vztahů z posledních let, např. větší formální zapojení vnitrostátních parlamentů do institucionální struktury EU, rozvoj institucionalizovanější podoby odvětvové spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty či nutnost přemýšlet o úloze a povaze konference COSAC jakožto fóra pro meziparlamentní výměny názorů. Dále pak je tu trend pořádání menšího počtu rozsáhlých setkání, která se zabývají širokými politickými otázkami, avšak s omezeným přímým dopadem na probíhající parlamentní činnosti, jenž se odráží v tendenci pořádat spíše specializovaná setkání týkající

se specifických politik nebo návrhů právních předpisů. A konečně jsme také svědky zrodu flexibilních a na míru vytvořených formátů setkání, jejichž realizaci umožňuje technologie videokonferencí.

V dalším volebním období bude EP čelit novým výzvám v oblasti meziparlamentní spolupráce, které budou vyplývat ze zpřísnujících se hospodářských podmínek, rostoucí mezinárodní konkurence, nestability geostrategické a politické situace i z patrné lhostejnosti občanů a jejich rozčarování ze stávajícího procesu evropské integrace. Zejména v tomto posledním bodě může parlamentní spolupráce pomoci k oživení evropského projektu. Demokracii nelze vnucovat shora a úspěšně se může rozvíjet jen tehdy, pokud se na tomto procesu podílejí občané a pokud všechny orgány a instituce – na všech úrovních – vykonávají svá práva a plní své povinnosti účinným a soudržným způsobem. Neodmyslitelnou úlohu zde sehrává zásada, že parlamentní kontrola a odpovědnost musí být vykonávány na té úrovni, na níž jsou přijímána rozhodnutí. Napětím a rozdílným názorům se vyhnout nelze, na čem však záleží nejvíce, je vůle konstruktivně spolupracovat jak na jejich překonání, tak na takovém směřování politiky Evropské unie a jejích členských států, které bude vycházet ze základních principů Evropské unie a jejích hlavních cílů, jak jsou vymezeny v člancích 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii.

Miguel Ángel Martínez
místopředseda

Othmar Karas
místopředseda

1. Úvod

Již potřetí od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost vám předkládáme výroční zprávu o vývoji meziparlamentních vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty. Na rozdíl od zpráv předchozích se výroční zpráva za rok 2013/2014 nezaměřuje jen na vývoj ve sledovaném období. Nastiňuje rovněž dlouhodobější trendy a vyhlídky v oblasti meziparlamentní spolupráce. Na konci volebního období a po čtyřech letech uplatňování nových ustanovení Lisabonské smlouvy o meziparlamentní spolupráci a úloze vnitrostátních parlamentů dozrál čas na analýzu pokroku, jehož bylo při provádění nové smlouvy dosaženo. Z tohoto důvodu byla letošní zpráva doplněna o poslední kapitolu věnovanou trendům v meziparlamentních vztazích v období 2009–2014.

2. Hlavní novinky a trendy v meziparlamentní spolupráci

2.1 Meziparlamentní konference pro správu ekonomických záležitostí EU

Nedávný vývoj v evropské správě ekonomických záležitostí v reakci na hospodářskou a finanční krizi, např. přijetí mezivládní smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii („rozpočtový pakt“) a několika legislativních opatření – tzv. „balíčku šesti právních aktů týkajících se správy ekonomických záležitostí“ a „balíčku dvou právních aktů týkajících se správy ekonomických záležitostí“ – významně proměnil evropskou správu. Tento vývoj však zároveň vzbuzuje řadu obav, zejména pokud jde o demokratickou legitimitu a odpovědnost. Ačkoli je dodržování těchto základních zásad nutné zajišťovat na úrovni, na níž jsou přijímána a prováděna rozhodnutí, Evropský parlament dlouhodobě zastává názor, že v tomto ohledu může meziparlamentní spolupráce sehrát zásadní doplňkovou úlohu.¹ Z podnětu výborů EP s působností v oblasti správy ekonomických záležitostí – tj. Hospodářského a měnového výboru (ECON), Rozpočtového výboru (BUDG) a Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (EMPL) – a s podporou Konference předsedů parlamentů EU uspořádal EP v únoru 2012 meziparlamentní konferenci o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik.

O rok později, v lednu 2013, se toto setkání dále rozvinulo a bylo přejmenováno na *Evropský parlamentní týden o evropském semestru*. V rámci tohoto týdne se z hlediska účasti staly nejúspěšnějšími setkáními tři meziparlamentní setkání výborů: zúčastnilo se jich celkem 100 poslanců z 33 parlamentních komor (z 26 členských států) a přibližně 70 poslanců EP. Diskuse se týkaly otázek evropského semestru, demokracie a subsidiarity, dopadu evropského semestru na úsporná opatření a vyhlídky na růst, boje proti nezaměstnanosti mládeže, sociálních dopadů ekonomických ozdravných programů v členských státech, které se potýkají s finančními problémy, a otázky úlohy rozpočtu EU v podpoře dosahování cílů evropského semestru v jednotlivých členských státech.

V dopisu zasláném po setkání předsedům všech vnitrostátních parlamentů předseda EP Schulz zdůraznil, že rozpravy „umožnily účastníkům diskutovat ve velmi konstruktivní atmosféře a v duchu skutečné spolupráce o jednotlivých prioritách a politikách v rámci semestru a učit se ze vzájemných zkušeností s jejich zlepšováním a prováděním“, což „posiluje demokratický rozměr evropského semestru na vnitrostátní i evropské úrovni.“

¹ Viz legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik: preambule, části E, F a J.

Ustanovení o rozpočtovém paktu předpokládají uspořádání meziparlamentní konference „...k projednání rozpočtových politik a dalších záležitostí, kterých se [tato] smlouva týká.“² Během Konference předsedů parlamentů v dubnu 2013 v Nikósii bylo dosaženo dohody o provedení ustanovení článku 13 rozpočtového paktu. Tím se otevírají nové možnosti pro parlamentní kontrolu prostřednictvím intenzivnější meziparlamentní spolupráce v rámci správy ekonomických záležitostí. Každý rok na podzim se má konat konference, kterou ve svých prostorách uspořádá parlament členského státu předsedajícího Radě. Druhou konferenci uspořádá společně EP a parlament členského státu předsedajícího Radě vždy začátkem roku v prostorách EP v Bruselu.

První konference podle článku 13 na základě této dohody se konala ve dnech 16.–17. října 2013 ve Vilniusu. Poslanci projednávali širokou škálu otázek týkajících se správy ekonomických záležitostí EU, jako je např. rámec správy ekonomických záležitostí po skončení krize, bankovní unie a finanční integrace v EU nebo rozpočtová konsolidace a strukturální reformy v Evropě.

Druhou konferenci o správě ekonomických záležitostí spolupořádal EP a řecký parlament ve dnech 20.–22. ledna 2014 v prostorách EP v Bruselu. Konference přilákala rekordní počet účastníků. Této události, která poskytla příležitost k rozpravě na témata sahající od *posíleného rozpočtového dohledu v HMU až po demokratickou legitimitu ekonomických ozdravných programů* se zúčastnilo 150 poslanců vnitrostátních parlamentů, 60 poslanců Evropského parlamentu (EP) a dalších 100 úředníků z vnitrostátních parlamentů. Stejně jako v předchozích letech konferenci tvořila řada plenárních zasedání s paralelními schůzemi Hospodářského a měnového výboru, Rozpočtového výboru a Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Za zmínku stojí, že oficiální kalendář EP na rok 2014 nově stanoví konkrétní týden, pojmenovaný jako „evropský parlamentní týden“, během něhož se tato akce uskuteční. Další konference podle článku 13 rozpočtového paktu se bude konat na podzim roku 2014 v Římě.

2.2 „Žlutá karta“ k návrhu na zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce

Lisabonská smlouva bývá často označována za „smlouvu parlamentů“, a to v neposlední řadě i proto, že její protokol č. 2 zajišťuje právo vnitrostátních parlamentů kontrolovat soulad návrhů právních předpisů EU se zásadou subsidiarity. V roce 2012, poprvé od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, vyvolal návrh Komise takzvaný postup „žluté karty“, tj. povinný přezkum ze strany orgánu předkládajícího návrh. V září 2012 se Komise rozhodla, že stáhne svůj návrh tzv. „Monti II“, byť nikoli z důvodu nedodržení zásady subsidiarity, nýbrž proto, že dospěla k závěru, že „pravděpodobně nezíská nezbytnou politickou podporu v EP a v Radě, potřebnou k přijetí návrhu“.

V roce 2013 bylo povinné přezkumné řízení („žlutá karta“) zahájeno podruhé. Bylo přijato třináct odůvodněných stanovisek vnitrostátních parlamentů/komor týkajících se návrhu nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.³

Odůvodněná stanoviska obsahovala řadu námitek k návrhu, včetně námitek vůči nedodržení základních formálních náležitostí ze strany Komise, tj. neuvedení podrobného prohlášení

² Článek 13 Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii.

³ COM(2013)0534. Odůvodněná stanoviska představovala 18 z celkových 56 hlasů, čímž byla překonána hranice stanovená pro návrhy legislativních aktů, jež spadají do oblasti prostoru svobody, bezpečnosti a práva (na základě článku 76 Smlouvy o fungování EU).

v důvodové zprávě Komise, nedostatečné zdůvodnění přidané hodnoty zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce ve srovnání s fungováním soudních systémů členských států, přesvědčení, že „nadměrný model“ úřadu by nepřiměřeně omezil stávající svrchovanost členských států v oblasti trestního práva, či to, že prioritou by mělo být posílení stávajících forem spolupráce, jako je OLAF, nebo zavedení preventivních opatření tam, kde jsou využívány finanční prostředky EU.

Během měsíce Komise vypracovala analýzu odůvodněných stanovisek.⁴ Podle této analýzy je její návrh ve všech případech v souladu se zásadou subsidiarity. Komise proto dospěla k závěru, že stažení nebo změna návrhu není potřebná a že návrh bude zachován. Zároveň však dodala, že odůvodněná stanoviska zohlední v průběhu legislativního procesu. Evropský parlament nedávno v prvním čtení přijal své stanovisko na základě zprávy Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.⁵

2.3 Prohloubení meziparlamentní spolupráce v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP)

V návaznosti na závěry Konference předsedů parlamentů EU konané v roce 2012 ve Varšavě se ve městě Paphos (Kypr) konala první meziparlamentní konference pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politiku (SBOP). Zde byly stanoveny pracovní postupy pro budoucí jednání a bylo rozhodnuto např. o velikosti delegací, zapojení EP do pořádání zasedání či jejich frekvenci.

V roce 2013 se konala druhá a třetí konference v oblasti SZBP/SBOP: konferenci v Dublinu ve dnech 24. až 25. března uspořádaly komory irského parlamentu *Oireachtas* a jejím tématem bylo předcházení konfliktům, komplexní přístup v oblasti Afrického rohu a mírový proces na Blízkém východě; konferenci ve Vilniusu ve dnech 4. až 6. září pořádal litevský *Seimas* a zaměřila se na Východní partnerství, na zasedání Evropské rady v prosinci roku 2013 věnované obraně a na Sýrii.

Během přípravy obou konferencí Evropský parlament úzce spolupracoval s parlamentem předsednické země na jejich organizaci (stanovení programu jednání a výběr pozvaných přednášejících) a podílel se na přípravě návrhů závěrů i na přezkumu stávajícího jednacího řádu.

V souladu s rozhodnutími Konference předsedů parlamentů EU a závěry první meziparlamentní konference provádí v současné době dočasný výbor pro přezkum úvodní revizi praktických ujednání pro tyto konference s cílem předložit návrhy k projednání Konferenci předsedů, která se bude konat v Římě na jaře roku 2015. Tato doporučení jsou vedena snahou zlepšit konferenci na základě stávajícího jednacího řádu, například zajistit cílenější rozpravy, rozvíjet paralelní semináře a připravovat kratší pracovní závěry. Stále probíhají jednání o návrzích, které usilují o přeměnu konference na plnohodnotné parlamentní shromáždění. V souladu se závěry Konference předsedů parlamentů EU z roku 2010 ve Stockholmu Evropský parlament tyto změny nepodporuje.

⁴ COM(2013)0851, sdělení ze dne 27. listopadu 2013.

⁵ Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 25. února 2014 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2014 o přizpůsobení několika právních aktů v oblasti spravedlnosti, které stanoví použití regulativního postupu s kontrolou, článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, P7_TC1-COD(2013)0220.

2.4 Parlamenty EU a globální správa

Během několika posledních desetiletí vytvořily vlády řadu mezinárodních organizací a neformálních seskupení. V řadě těchto subjektů dělají vlády či jejich zástupci rozhodnutí nebo přijímají politické směry, které ovlivňují životy lidí na celém světě. Globální správa nesmí být ponechána pouze na vládách a diplomatech, ale musí se do ní zapojit občané a jejich zvolení zástupci. Poslanci musí v tomto procesu sehrát svou úlohu. Přestože bylo v nedávné době dosaženo pokroku a mnohé z těchto organizací mají určitý parlamentní rozměr, současný stav stále ještě není zdaleka uspokojivý.

Z tohoto důvodu místopředsedové Evropského parlamentu odpovědní za vztahy s vnitrostátními parlamenty, Miguel Angel Martínez a Othmar Karas, uspořádali parlamentní fórum na téma „Parlamenty EU a globální správa“. Akce se konala dne 18. února 2014 v prostorách Evropského parlamentu v Bruselu. Sešlo se zde 28 poslanců vnitrostátních parlamentů z 16 parlamentních komor ze 14 zemí, 8 poslanců Evropského parlamentu, představitelé orgánů EU a zástupci mezinárodních i nevládních organizací.

V živé rozpravě účastníci konference diskutovali o úloze parlamentů a demokracie v éře „globální domácí politiky“, o působení evropských parlamentů v nadnárodních organizacích a v mezinárodních fórech a představili celosvětové iniciativy a sítě, které spojují poslance zabývající se stejnými tématy.⁶

3. Institucionální parlamentní spolupráce

3.1 Konference parlamentních výborů pro evropské záležitosti (COSAC)

V roce 2013 se konference COSAC (Konference parlamentních výborů pro evropské záležitosti založená v listopadu 1989 v Paříži) sešla ve Vilniusu na svém již 50. plenárním zasedání. Její jedinečnost spočívá v tom, že je jediným meziparlamentním fórem zakotveným v Lisabonské smlouvě (protokol č. 1). Vedení, určování směru a práce konference COSAC je záležitostí vnitrostátního parlamentu členského státu, který právě zastává předsednictví Rady. Ten má k dispozici podporu předsednické trojky, jejímž je Evropský parlament stálým členem, a může využívat i organizační podporu malého sekretariátu, který zajišťuje Evropský parlament a který je veden úředníkem přiděleným z vnitrostátního parlamentu („stálý člen“).

V roce 2013 se upevnil trend vyznačující se větší snahou dosahovat dohody, který začalo prosazovat polské předsednictví konference COSAC v roce 2011. Během irského a litevského předsednictví se Evropský parlament na činnosti konference COSAC významně podílel. Během plenárních zasedání v Dublinu a Vilniusu řada poslanců Evropského parlamentu sehrála aktivní úlohu. Irský *Oireachtas* a litevský *Seimas* pozvaly čtyři poslance Evropského parlamentu, aby vystoupili na 49. a 50. plenárním zasedání konference COSAC jako hlavní řečníci, a jednoho poslance EP jako prvního respondenta. Jejich projevy a odpovědi na otázky z pléna přispěly k zahájení skutečně evropské a meziparlamentní rozpravy o tématech, jako je rozvojová politika, evropské volby v roce 2014, demokratická legitimita v EU, provádění strategie Evropa 2020 a politiky rozšíření a sousedství. Delegace EP do Dublinu a Vilniusu byly navíc složené z poslanců z několika výborů EP, díky čemuž

⁶ Veškeré dokumenty a podkladové informace k této konferenci jsou k dispozici na webové stránce: <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>

se mohli poslanci EP, kteří se specializují na projednávání témata, do rozpravy snadněji zapojit.

S uspokojením lze rovněž konstatovat, že ostatní parlamenty se do diskuse plně zapojily a přispěly k živému průběhu rozprav konference COSAC. Hlavní řečníci, kteří pocházeli z vnitrostátních parlamentů i z EP, jednoznačně posílili meziparlamentní povahu rozprav na zasedáních konference COSAC. Další aspektem meziparlamentní výměny bylo pozvání bývalého předsedy Evropského parlamentu Pata Coxe do Vilnius, jehož vystoupení se stalo svědectvím o parlamentní diplomacii EP podepřeným jeho misí na Ukrajinu.

Oba předsednické parlamenty se úspěšně pokusily inovovat a aktualizovat formát zasedání konference COSAC mimo jiné i tím, že zavedly panelovou diskusi, vytvořily fórum pro mladé občany zastupující menšinové skupiny, a tím, že v době oběda pořádaly (hojně navštěvované a živé) neformální jednání, na kterých se diskutovalo o parlamentní praxi při selektivní kontrole EU a o úloze vnitrostátních parlamentů při utváření a kontrole postupů rozhodování na úrovni EU. Vedle řádného zasedání konference COSAC uspořádalo litevské předsednictví sérii souvisejících doprovodných akcí, například „Parlamentní fórum zemí Baltského moře“ a vůbec první „Fórum žen konference COSAC“, jež ukazují cestu, kudy by se mohl ubírat budoucí vývoj.

Plenárnímu zasedání konference COSAC tradičně předcházejí setkání hlavních politických skupin, kterým buď předsedají, nebo spolupředsedají spolupředsedové delegace EP. Litevské předsednictví poprvé požádalo delegáty konference COSAC z vnitrostátních parlamentů, aby při registraci uvedli svou politickou příslušnost, což usnadnilo organizaci setkání skupin a výrazně zvýšilo účast. V zápisu z 50. zasedání konference COSAC v Litvě je vůbec poprvé uvedena politická příslušnost řečníků, což přispělo k politizaci konference COSAC.

Z jednání konference COSAC a z půlročních zpráv v roce 2013 vyplývá, že řada vnitrostátních parlamentů je rozčarována ze svého nedostatečného zapojení do evropských záležitostí, včetně své pravomoci kontrolovat svou vládu. Tyto parlamenty vyvíjejí tlak na větší zapojení do evropského rozhodovacího procesu, zejména legislativního, ať už prostřednictvím změny ve Smlouvě, nebo i bez ní. V důsledku toho musí delegace EP, coby zástupce orgánu EU, opakovaně upozorňovat, že Smlouvy EU musí být respektovány. V okamžiku, kdy byly přijímány příspěvky a závěry, musela delegace EP rovněž připomenout vnitrostátním parlamentům, že Evropský parlament je také členem konference COSAC, a že v důsledku toho musí přijaté texty respektovat úlohu a výsady EP jakožto orgánu Unie. Tam, kde se tento přístup ukázal neúspěšným, se delegace EP musela od přijatých rozhodnutí distancovat s poukazem na to, že odmítá „jakýkoli výklad návrhů obsažených v příspěvku [...], který odporuje literě a duchu Smluv [...] a stávající rovnováze mezi vnitrostátními a evropskými parlamentními orgány“.

3.2 Konference předsedů parlamentů EU (EUSC)

Konference předsedů parlamentů EU je řídicím orgánem meziparlamentní spolupráce. Schází se na jaře každého roku v zemi, která předsedala Radě EU v druhém pololetí předchozího roku. Před zasedáním EUSC se vždy koná přípravná schůzka generálních tajemníků parlamentů zúčastněných zemí.⁷

⁷ Veškeré dokumenty týkající se EUSC a přípravných schůzek generálních tajemníků jsou k dispozici na stránkách IPEX: www.ipex.eu

Konference předsedů parlamentů EU, která se konala v Nikósii ve dnech 21. až 23. dubna 2013 za aktivního přispění předsedy EP Martina Schulze, dospěla k dohodě o podmínkách provádění článku 13 rozpočtového paktu (viz 2.1).

Při projednávání úlohy vnitrostátních parlamentů EU a Evropského parlamentu v posilování demokracie a lidských práv ve třetích zemích předsedové parlamentů zdůraznili, že vzájemné (peer-to-peer) partnerství a pomoc by mohly usnadnit utváření dobře fungujících parlamentů, které se budou vyznačovat vzájemným a oboustranným respektem, rovným a účinným zastoupením, transparentností, odpovědností a efektivitou na vnitrostátní i mezinárodní úrovni. Předsedové parlamentů vybídli vnitrostátní parlamenty a Evropský parlament, aby pokračovaly ve své činnosti v této oblasti, a to včetně technické pomoci, výměny a partnerských programů.

Předsedové parlamentů se rovněž zabývali otázkou, jak přiblížit občany Evropské unii. Dospěli přitom k závěru, že parlamenty by měly podněcovat diskuze o záležitostech EU (a to jak na vnitrostátní, tak na meziparlamentní úrovni) a že meziparlamentní spolupráce by měla zahrnovat i výměnu informací o tom, jak vytvářet další pobídky ke zvyšování povědomí občanů o jejich právech a o tématech EU obecně. Zejména zdůraznili, že je třeba vybízet občany, aby využívali své volební právo, a poukázali na potřebu zajistit, aby občané zcela jasně chápali jak význam rozhodnutí přijatých na úrovni EU, tak i dopad těchto rozhodnutí na jejich život, čímž by se podpořila účast občanů ve volbách do Evropského parlamentu.

Pokud jde o to, co by parlamenty mohly udělat pro posílení sociální soudržnosti v době úsporných opatření, předsedové parlamentů zdůraznili, že parlamenty Evropské unie musí zajistit, aby provádění evropského semestru probíhalo demokratickým a transparentním způsobem a aby respektovalo zásadu demokratické odpovědnosti. Parlamenty by se dále měly významně podílet na vytváření a provádění rámce pro silnější hospodářské a sociální reformy na vnitrostátní úrovni.

Předsedové parlamentů rovněž uvítali zvýšené úsilí a prostředky na podporu databáze IPEX (viz 6.1) jakožto hlavního technologického nástroje pro výměnu informací o záležitostech týkajících se EU mezi parlamenty EU a s evropskými orgány. Schválili návrh, aby databáze IPEX kromě stávající internetové stránky Konference předsedů parlamentů obsahovala i dokumenty dalších meziparlamentních konferencí (viz 2.1 a 2.3).

3.3. Vztahy s Parlamentním shromážděním Rady Evropy (PACE)

V dohodě podepsané mezi Evropským parlamentem a Parlamentním shromážděním Rady Evropy v roce 2007 se oba orgány zavazují usilovat o lepší spolupráci a koordinaci činností. Oba orgány změnilly odpovídajícím způsobem své jednací řády, které kladou zvláštní důraz na účinné pracovní vztahy mezi příslušnými výbory na obou stranách. Konference předsedů EP rovněž pořádá pravidelné výměny s Výborem předsedů Parlamentního shromáždění (PACE) s cílem prověřit vztahy a identifikovat oblasti vyžadující zlepšení. Tzv. společný neformální orgán zástupců výborů EP a Parlamentního shromáždění se dohodl na postupu pro zapojení Evropského parlamentu do jmenování soudců Evropského soudu pro lidská práva.

Jak však bylo již mnohokrát řečeno, duch dohod a prohlášení se jen velmi zřídka promítá do konkrétních činností. Zejména monitorování základních práv v sobě nese riziko vytváření

paralelních struktur a paralelních standardů v obou shromážděních. Přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o lidských právech představuje skvělou příležitost k překonání rizika prohlubování kontraproduktivní konkurence.

Přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o lidských právech dále zpozdil nesouhlas v Radě ministrů EU. Doufejme, že k přistoupení dojde v roce 2014. Pokud se tak stane, bude to představovat příležitost pro užší spolupráci mezi Evropským parlamentem a Radou Evropy na politické i na administrativní úrovni. Ze setkání Konference předsedů s Výborem předsedů politických skupin Parlamentního shromáždění dne 9. ledna 2014 vyplynula potřeba větší doplňkovosti a lepší součinnosti mezi těmito dvěma orgány v záležitostech společného zájmu. Předseda Schulz se ve svém projevu na zasedání Parlamentního shromáždění v zimě 2014 zasazoval o hlubší a udržitelnou spolupráci, zejména v oblasti pozorovatelských misí při konání voleb.

4. Meziparlamentní setkání

4.1 Meziparlamentní setkání – cílenější výměny názorů mezi odborníky

V posledních letech vznikl soubor tří hlavních formátů meziparlamentních setkání s cílem poskytnout fóra pro výměnu informací a názorů na vybraná témata. Meziparlamentní setkání výborů jsou setkání, která jsou organizována z podnětu jednoho nebo více výborů EP s podporou Ředitelství pro vztahy s vnitrostátními parlamenty. Účastní se jich poslanci specializovaných výborů EP a odpovídajících výborů vnitrostátních parlamentů. Tato setkání by neměla být zaměňována se společnými schůzemi výborů ani se společnými parlamentními schůzemi, které pořádá společně Evropský parlament a parlament země, která předsedá Radě EU. Společné parlamentní schůze jsou jednání k širokým politickým tématům, zatímco společné schůze výborů jsou jednání odvětvových výborů EP a výborů vnitrostátních parlamentů a pokrývají především oblasti politik, kde má EU legislativní pravomoci v souladu s řádným legislativním postupem.

V roce 2013 bylo uspořádáno 17 meziparlamentních setkání výborů a seminářů. To je nejvyšší počet meziparlamentních setkání výborů, jaký se kdy uskutečnil, a podílelo se na nich 14 stálých a zvláštních výborů EP. Těchto setkání se zúčastnilo celkem 374 poslanců vnitrostátních parlamentů (a dalších 9 poslanců ze zemí, které nejsou členy EU) a 396 poslanců EP. Projednávaná témata zahrnovala např. *volný pohyb občanů, evropský semestr pro koordinaci hospodářských politik* (k projednávání tohoto tématu spojily své síly tři bezprostředně dotčené výbory EP), *společnou evropskou právní úpravu prodeje či budoucnost evropské obrany*. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku a jeho litevský protějšek byly navíc spolupořadatelé společné schůze výborů na téma *Vnitřní trh EU s energií pro 21. století*, což byla jedna z nejvýznamnějších priorit litevského předsednictví. Tohoto setkání se zúčastnilo 32 poslanců vnitrostátních parlamentů (a čtyři ze zemí, které nejsou členy EU).

Kromě *Evropského parlamentního týdne* (viz 2.1) bylo nejúspěšnějším meziparlamentním setkáním z hlediska účasti meziparlamentní setkání výborů pro právní záležitosti a pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci na téma „Vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva: současný stav v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech“, kterého se zúčastnilo 35 poslanců z 21 vnitrostátních parlamentů (26 komor), včetně Chorvatska a Norska. Úspěch však nelze měřit pouze na základě čísel, protože některá ze

setkání pořádaných v roce 2013 stejně jako v předchozích letech byla záměrně určena pouze pro předsedy výborů s cílem umožnit soustředěnější diskusi.

V porovnání s rokem 2012 se tematická zaměření meziparlamentních setkání výborů v roce 2013 odklonila od témat spojených s legislativním programem výborů Parlamentu a řešila mimo jiné širší otázky, např. „Využívají občané volný pohyb?“, „Soudržnost politik v oblasti rozvoje: jak mohou Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty pracovat společně“, „Ženy v reakci na krizi“ a „Budoucnost evropské obrany“. I nadále však byla pořádána setkání ke konkrétním legislativním návrhům (např. k rovnováze zastoupení žen a mužů v radách podniků, ke společné evropské právní úpravě prodeje nebo k Europolu).

V roce 2013 vznikaly nové rysy meziparlamentních setkání výborů, jako jsou setkání na téma rovného a účinného uplatňování právních předpisů EU (v oblasti životního prostředí), provádění strategického rámce a akčního plánu EU (v oblasti lidských práv a demokracie) a parlamentní kontroly nad výdaji. Další nový rys v roce 2013 (a 2014) představovala veřejná meziparlamentní diskuse o správě ekonomických záležitostí jakožto doplněk mezivládního postupu rozhodování za zavřenými dveřmi. Bude-li tento trend pokračovat, mohly by v budoucnu vzniknout nové meziparlamentní platformy – fórum pro parlamentní kontrolu, které by mělo za úkol kontrolovat, jak jsou v praxi prováděny právní předpisy EU, a fórum umožňující na evropské úrovni veřejně projednávat otázky, o nichž zatím vlády rozhodují na uzavřených nočních jednáních. Stručně řečeno, je zde prostor pro větší demokratickou odpovědnost a kontrolu.

4.2 Dvoustranné návštěvy – flexibilní a efektivní formát

Dvoustranné návštěvy jsou příležitostí pro neformálnější a soustředěnější dialog z podnětu pořádatelů parlamentu či pořádatelů komory. Evropský parlament nabízí logistickou podporu tím, že zajišťuje zasedací místnosti a tlumočení a kryje výdaje na pracovní obědy ve svých prostorách.

Stejně jako v předchozích letech se dvoustranné návštěvy v roce 2013 konaly poměrně často, přičemž neaktivnější byl parlament Spojeného království (obě komory). Lze však říci, že potenciál dvoustranných návštěv nebyl dosud plně využit, neboť tento typ důležité meziparlamentní spolupráce zatím využívá pouze 19 parlamentních komor (včetně Severské rady). Je to o to překvapivější, že u tohoto typu setkání mohou poslanci vnitrostátních parlamentů stanovit vlastní program jednání a vést diskusi nad otázkami, které jsou předmětem jejich zájmu, s klíčovými hráči v Evropském parlamentu. V roce 2013 se uskutečnilo více, konkrétně 13, dvoustranných návštěv na úrovni úředníků, přičemž tuto příležitost využilo sedm komor pro účely interního odborného vzdělávání. Úplný přehled 43 dvoustranných návštěv uskutečněných v roce 2013, jichž se zúčastnilo 124 poslanců a 167 zaměstnanců vnitrostátních parlamentů, je uveden v příloze III.

4.3 Videokonference: cesta vpřed

Videokonference nabízejí řadu příležitostí k meziparlamentní spolupráci. Během posledních let vyvinuly útvary EP technické řešení, které umožňuje pořádat videokonference s vynikající kvalitou obrazu i zvuku a s tlumočením do několika jazyků.

Od roku 2013 je tato technologie nabízena jako stálá služba v Evropském parlamentu a její oficiální zahájení doprovázelo několik propagačních akcí. V září 2013 mohli úředníci z útvarů pro záležitosti EU ve vnitrostátních parlamentech na vlastní oči vidět, jaké možnosti

nabízejí nové technologie při živé vícejazyčné videokonferenci mezi EP v Bruselu, litevským parlamentem ve Vilniusu a portugalským parlamentem v Lisabonu. Evropský parlament rovněž nabídl vnitrostátním parlamentům možnost zúčastnit se jednoho z pravidelných meziparlamentních setkání prostřednictvím videokonference a v budoucnu hodlá této možnosti využívat, kdykoli to bude možné.

Z praktických důvodů jsou s tímto novým systémem stále ještě spojena určitá omezení, například pokud jde o počet zasedacích místností EP vybavených touto technologií, počet kanálů pro tlumočení, které jsou k dispozici na připojených místech, nebo maximální počet těchto videokonferencí s tlumočením, které mohou být konány v EP během jednoho týdne. Kromě toho je třeba si uvědomit, že videokonference s vnitrostátním parlamentem je možná jen tehdy, pokud zařízení, které používá vnitrostátní parlament, splňuje stejné technické normy jako systém EP. Ze zkušeností vyplývá, že před podrobným plánováním videokonference s vnitrostátním parlamentem je důležité provést technické zkoušky na administrativní úrovni.

Na podzim roku 2013 proto útvary EP zahájily technický průzkum mezi vnitrostátními parlamenty, aby získaly aktuální údaje o jejich videokonferenčním zařízení. Na začátku roku 2014 byly výsledky sděleny všem vnitrostátním parlamentům, což by mělo pomoci při pořádání videokonferencí v budoucnosti.

5. „Mechanismus včasného varování“ – protokol č. 2 k Lisabonské smlouvě

Jednu z nejvýznamnějších změn v právní struktuře EU v posledních letech představuje provádění protokolu č. 2 k Lisabonské smlouvě. Protokol poskytuje vnitrostátním parlamentům právo kontrolovat návrhy legislativních aktů EU, které nespadají do výlučné pravomoci Evropské unie, a vznášet proti jejich přijetí námitky, pokud se domnívají, že byla porušena zásada subsidiarity. Protokol stanoví postup pro povinný přezkum ze strany orgánu, který legislativní návrh předkládá – obvykle Komise –, jestliže počet přijatých odůvodněných stanovisek překročí stanovený limit.⁸ Jsou stanoveny dva postupy, hovorově označované jako „žlutá karta“ a „oranžová karta“ (přičemž ve druhém případě jsou povinnosti přísnější).

Tento „mechanismus včasného varování“ přinesl změny metod práce Evropského parlamentu, včetně změn jeho jednacního řádu. Pokud jde o vnitrostátní parlamenty, ty této příležitosti využily nejen ke kontrole aspektů vztahujících se k zásadě subsidiarity, ale i v řadě dalších oblastí, včetně samotné podstaty legislativních návrhů. O tom vypovídá skutečnost, že z 1 546 stanovisek přijatých ze strany vnitrostátních parlamentů od vstupu protokolu v platnost do konce prosince 2013 (celkem k 439 legislativním aktům, které byly předloženy vnitrostátním parlamentům ke kontrole) bylo pouze 276 „odůvodněných stanovisek“, tedy stanovisek proti přijetí legislativního aktu na základě údajného porušení zásady subsidiarity. Zbývajících 1 270 ostatních stanovisek se označuje jako „příspěvky“, které se zabývají celou škálou dalších otázek.

Konkrétně v roce 2013 bylo podáno 87 odůvodněných stanovisek týkajících se 115 návrhů legislativních aktů, které byly parlamentům předloženy ke kontrole. Vnitrostátní parlamenty poslaly dalších 226 stanovisek. Oproti tomu v roce 2012 bylo v rámci protokolu č. 2 předloženo 71 odůvodněných stanovisek a 221 stanovisek vztahujících se k 79 návrhům

⁸ Jedna třetina vnitrostátních parlamentů hlasujících proti návrhu, resp. jedna čtvrtina u záležitostí týkajících se spravedlnosti a vnitřních věcí.

legislativních aktů. Poměrné hodnoty obou let sice vykazují mírně klesající tendenci, ale v absolutních číslech je množství obou odůvodněných i ostatních stanovisek v roce 2013 vyšší než v roce 2012.

6. Nástroje pro výměnu informací a vzájemné kontakty

6.1 Meziparlamentní výměna informací o EU – IPEX

Platforma pro Meziparlamentní výměnu informací o Evropské unii (IPEX) byla založena v reakci na doporučení Konference předsedů parlamentů EU v Římě v roce 2000 a byla slavnostně zahájena na konferenci předsedů v Kodani v roce 2006. Od té doby do databáze přispívá svými informacemi týkajícími se záležitostí EU řada vnitrostátních parlamentů zemí EU, Evropský parlament i parlamenty kandidátských zemí. Dne 1. července 2011, po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (v prosinci 2009), byla spuštěna modernizovaná internetová stránka, která reaguje na nové potřeby.

V průběhu roku 2013 byla databáze IPEX rozšířena o nové funkce: byly vytvořeny nové dílčí stránky na stránce konference EUSC, které umožňují archivovat všechny dokumenty týkající se nových meziparlamentních konferencí vytvořených v průběhu zasedání Konference předsedů parlamentů ve Varšavě 2012 a v Nikósii 2013.

V posledních dvou letech byla databáze IPEX upravena tak, aby mohla přijímat dokumenty prostřednictvím nové platformy Evropské komise pro komunikaci, tzv. eTrustEx. Tato nová platforma se stala plně funkční na konci srpna 2013 a databáze IPEX se společně s vnitrostátními parlamenty stala prvním příjemcem dokumentů zaslaných Evropskou komisí prostřednictvím tohoto nového a zabezpečeného komunikačního kanálu. V říjnu 2013 reagovala Evropská komise na požadavek, aby do databáze IPEX ukládala i veškeré dokumenty, které byly původně zasílány výhradně Radě; díky tomu dostává tyto dokumenty nyní přímo i Evropský parlament. Databáze IPEX zahrnuje mezi zúčastněné parlamenty i chorvatský parlament a chorvatštinu zařadila do navigace jako 24. jazyk právě včas před přistoupením Chorvatska dne 1. července 2013.

Když byla na základě odůvodněných stanovisek vnitrostátních parlamentů vystavena koncem října 2013 druhá „žlutá karta“, tato informace se rychle rozšířila také díky včasnému zveřejnění odůvodněných stanovisek vnitrostátních parlamentů na stránkách IPEX. Svou roli sehrála také dostupnost anglických překladů příslušných dokumentů, přičemž tato praxe je stále běžnější.

V roce 2013 vzrostl počet zpráv o událostech a záležitostech týkajících se EU zveřejněných na internetových stránkách vnitrostátními parlamenty v sekci „Novinky“, což přispělo k výměně informací vztahujících se nejen k parlamentní kontrole.

6.2 Evropské středisko pro parlamentní výzkum a dokumentaci – ECPRD

V roce 2013 zahrnovalo Evropské středisko pro parlamentní výzkum a dokumentaci vedené společně Evropským parlamentem a Parlamentním shromážděním 65 parlamentních komor z 53 zemí a evropských orgánů (včetně 41 parlamentů/komor členských států EU). Jednotlivé parlamenty v rámci sítě reprezentuje 119 korespondentů a jejich zástupců podílejících se na hlavních činnostech ECPRD, které spočívají v intenzivní výměně informací a osvědčených postupů.

V rámci ECPRD bylo předloženo 254 žádostí, které se staly podnětem k 6 328 odpovědím, což je v obou případech méně než v roce 2012. Tento pokles lze velmi pravděpodobně vysvětlit tím, že v instituci, která podává nejvíce žádostí, tj. v německém *Bundestagu*, pobíhaly volby, a proto nepředkládal obvyklé množství žádostí.

Evropský parlament odpověděl ve 33 případech, což je méně než u jiných parlamentů, vzhledem k tomu, že EP reaguje pouze na žádosti týkající se parlamentní praxe a postupů. Důležitější však je, že Evropský parlament v roce 2013 těžil ze svého členství v síti a na žádost jednotlivých útvarů Parlamentu předložil osm žádostí. Dvě se týkaly blížících se voleb do Evropského parlamentu a konkrétních záležitostí souvisejících se skončením mandátu poslanců EP. Na základě další žádosti byly získány údaje o jménech poslankyň v Evropě, což významně napomohlo k uspořádání výročního summitu na téma *Ženy v parlamentech – Globální fórum (WIP) 2013*, který se konal v Evropském parlamentu v listopadu 2013. Další žádosti, jako např. žádost ohledně cestovních kanceláří nebo žádost týkající se vnějších vztahů parlamentů, umožnily shromáždit referenční údaje pro projekty probíhající v sekretariátu EP. Evropský parlament znovu investoval značné prostředky do zlepšení a dalšího rozvoje internetových stránek ECPRD.

Výsledky a úspěchy minulých let ukazují, že ECPRD je skutečně úspěšným nástrojem meziparlamentní spolupráce na úrovni parlamentních sekretariátů. Informace dostupné prostřednictvím sítě by jen stěží bylo možné nalézt jinde. Semináře nabízejí prostor pro odborníky v parlamentu, pro něž je obvykle velmi obtížné sejt se se svými protějšky a podělit se o své osvědčené postupy. Model ECPRD se stal zdrojem inspirace pro podobné projekty ve světě, zejména v Africe a v Latinské Americe.

7. Trendy v meziparlamentních vztazích v období 2009–2014

Ve vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v průběhu posledních pěti let sehrály významnou úlohu institucionální a právní změny, které přinesla Lisabonská smlouva, včetně rozšířených pravomocí Evropské unie, a poznamenala je mezinárodní hospodářská a měnová krize. Zejména krize uspišila významné změny na úrovni EU v právní i v dalších oblastech. Řada z těchto změn však vyvolává vážné otázky, do jaké míry jsou zajištěny zásady parlamentarismu, jako například zásady odpovědnosti a transparentnosti. Přesněji řečeno, nové mechanismy vytvořené na úrovni EU z podnětu výkonných orgánů (například Evropský mechanismus stability (ESM)) do značné míry omezují roli parlamentů, včetně Evropského parlamentu.

V tomto prostředí se často projevuje napětí mezi vnitrostátními parlamenty a orgány EU, včetně Evropského parlamentu, neboť řada vnitrostátních parlamentů – byť ne všechny – je velmi znepokojena pocitem ztráty své tradiční role, jakožto projevu demokratické vůle lidu. I v této nepříznivé ekonomické, sociální a politické situaci se však meziparlamentní vztahy nadále rozvíjely ve snaze reagovat na staré i nové výzvy, posilovat schopnosti jednotlivých parlamentů i všech parlamentů společně volat ke zodpovědnosti představitelů výkonné moci, zvyšovat transparentnost, podporovat dialog a osvědčené postupy a snažit se sladovat rozdíly. Lze rozpoznat nejméně sedm trendů, které jsou popsány níže.

První trend se týká zvýšení formálního zapojení vnitrostátních parlamentů do institucionální struktury EU. Článek 12 Smlouvy o Evropské unii jednoznačně stanoví, že vnitrostátní parlamenty aktivně přispívají k řádnému fungování Unie. Tato zásada je podpořena

v protokolu č. 2 k Lisabonské smlouvě, který opravňuje vnitrostátní parlamenty kontrolovat návrhy právních předpisů EU, které nespádají do výlučné pravomoci Unie. Navzdory skutečnosti, že protokol umožňuje vnitrostátním parlamentům obracet se na orgány EU i v jiných otázkách než jen v případě porušení zásady subsidiarity,⁹ nevyhnul se kritice. Kritici zejména tvrdí, že lhůta pro parlamentní kontrolu (osm týdnů), která je stanovena v protokolu, je nedostatečná a že odpovědi Komise jsou příliš obecné a jsou poskytovány s velkým zpožděním. Rovněž byla kritizována skutečnost, že vnitrostátní parlamenty dosud vyvolaly na základě protokolu pouze dva povinné přezkumy („žluté karty“).

Dalo by se říci, že navzdory úsilí – ať už v rámci konference COSAC, na neformálních setkáních či prostřednictvím intenzivnější neformální koordinace úsilí skrze stálé zástupce vnitrostátních parlamentů v EP – se vnitrostátním parlamentům dosud nepodařilo zavést účinné formy vzájemné spolupráce podle protokolu č. 2. Nízký počet vystavených „žlutých karet“ by však mohl být rovněž vykládán jako důkaz úzkostlivějšího dodržování zásady subsidiarity ze strany Evropské komise. Třetím možným důvodem pro nízký počet „žlutých karet“ je skutečnost, že ne všechny parlamenty mají stejný pohled na konkrétní návrh právního aktu. Je zajímavé si všimnout, že i v rámci jednoho parlamentu mohou mít obě komory na soulad návrhu se zásadou subsidiarity jiný názor. Evropský parlament dosud zaujímal především reflexní stanovisko vzhledem k tomu, že provádění tohoto protokolu se týká především Evropské komise, která právní akty obvykle vydává. Dne 4. února 2014 však Parlament na plenárním zasedání přijal usnesení, které výslovně řeší otázku subsidiarity a v němž opakuje některé z hlavních námitek vyjádřených ve vztahu k fungování protokolu.¹⁰

Druhým trendem v oblasti meziparlamentních vztahů za posledních pět let je to, že o meziparlamentních „konferencích“ se rozhoduje na základě politické dohody na Konferenci předsedů parlamentů EU (EUSC). Typickým příkladem je Konference o společné zahraniční a bezpečnostní politice / společné bezpečnostní a obranné politice (SZBP/SBOP), na jejímž vytvoření se usnesla Konference předsedů parlamentů EU na svém zasedání ve Varšavě v dubnu 2012. Podle pozorovatelů se meziparlamentní konference o SZBP a SBOP postupně stává meziparlamentní platformou pro kontrolu zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky EU, aniž by bylo třeba vytvářet nové struktury a shromáždění. Pravidelně se jí účastní více než 100 poslanců vnitrostátních parlamentů a 16členná delegace poslanců EP a poskytuje jedinečnou příležitost k meziparlamentní rozpravě s vysokou představitelkou EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsedkyní Komise o klíčových otázkách zahraniční politiky EU. V dubnu 2013 dospěla Konference předsedů parlamentů EU v Nikósii k dohodě o zřízení konference na základě článku 13 Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě a shodla se také na obecných zásadách, jimiž se řídí její organizace. Obě meziparlamentní fóra vytvořená prostřednictvím Konference předsedů parlamentů EU jsou na jedné straně výrazem větší aktivity na úrovni EU v záležitostech tradičně regulovaných na vnitrostátní úrovni, a na straně druhé jsou výrazem zájmu parlamentů podílet se na odpovědnosti a kontrole těchto činností, které jsou z velké části vedeny výkonnými orgány.

Třetím trendem je, že prostředky meziparlamentní spolupráce se zakládají na Smlouvách. To je patrné ze zařazení článku 88 Smlouvy o fungování EU o kontrole Evropolu. V tom spočívá

⁹ To je dáno skutečností, že téměř 80 % písemných stanovisek vnitrostátních parlamentů k návrhům legislativních aktů, které spadají do oblasti působnosti protokolu č. 2, nezpochybňuje jejich platnost z hlediska zásady subsidiarity.

¹⁰ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. února 2014 o účelnosti právních předpisů EU a subsidiaritě a proporcionalitě – 19. zpráva o zdokonalení tvorby právních předpisů za rok 2011 (2013/2077 (INI)), body 21–30.

rozdíl oproti předchozímu stavu, kdy se meziparlamentní setkání většinou neopírala o právní zdůvodnění, s výjimkou konference COSAC, která je založena na článku 10 protokolu č. 1 ke Smlouvě. Za pozornost rovněž stojí, že tyto prostředky meziparlamentní spolupráce mívají většinou trvalejší a pravidelnější strukturu a stanovení rozsahu jejich působnosti a způsobu fungování zpravidla vyžaduje domluvu mezi jednotlivými parlamenty. Článek 88 Smlouvy o fungování EU výslovně předpokládá přijetí nařízení o parlamentní kontrole Evropolu prostřednictvím řádného legislativního postupu. Na Konferenci předsedů parlamentů EU v roce 2010 ve Stockholmu a dále pak v roce 2011 v Bruselu se předsedové parlamentů shodli na potřebě kontroly Evropolu prostřednictvím meziparlamentního orgánu, který bude sdružovat zástupce vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu a bude pravidelně zasedat. Výbor EP pro občanské svobody (LIBE) byl následně pověřen pořádáním pravidelných setkání o Evropolu s příslušnými výbory vnitrostátních parlamentů. Proto od roku 2010 pořádá výbor LIBE pravidelná meziparlamentní setkání výborů, naposledy dne 14. listopadu 2013 na téma ustanovení týkajících se parlamentní kontroly činnosti Evropolu. Poté, co Evropský parlament přijal 25. dubna 2014 své stanovisko v prvním čtení, je tato záležitost spolu s ostatními ustanoveními návrhu o Evropolu v současné době ve fázi jednání mezi Parlamentem a Radou. Za zmínku stojí, že bude-li dosaženo dohody s Radou, půjde o první oblast, v níž bude meziparlamentní spolupráce upravena právními předpisy EU. Výrazná angažovanost Konference předsedů parlamentů EU v těchto oblastech je rovněž známkou toho, že tento orgán bude i nadále důležitým fórem pro diskusi o otázkách, jako je demokratická odpovědnost a řízení, a katalyzátorem budoucího vývoje v oblasti meziparlamentních vztahů. Na svém zasedání v dubnu roku 2014 ve Vilniusu se Konference předsedů parlamentů EU znovu zabývala otázkou „meziparlamentní spolupráce v prostoru svobody, bezpečnosti a práva“, přičemž zdůraznila, že Konference předsedů parlamentů EU se hodlá podílet na parlamentní kontrole činnosti Evropolu a hodnocení činnosti Eurojustu.

Čtvrtý trend se týká skutečnosti, že některé formy meziparlamentní spolupráce ztrácejí na významu. Zejména počet společných parlamentních setkání a společných schůzí výborů výrazně klesá, a to do té míry, že od roku 2012 nebylo uspořádáno žádné společné parlamentní setkání (přičemž předtím se konaly dvě setkání za rok). Tento trend odráží jednak některé významné organizační problémy, které snižují zájem o jejich pořádání, a jednak skutečnost, že – zejména v případě společných parlamentních setkání – jejich přímý dopad na probíhající parlamentní činnosti je omezený a jsou určeny spíše pro obecnější diskusi.¹¹

Pátým a souvisejícím trendem je, že budoucnost některých stávajících fór meziparlamentních vztahů vyžaduje určitou reflexi. Jako vhodný příklad může posloužit COSAC. Na podzim roku 2013 se konalo 50. pololetní zasedání konference COSAC. Zatímco podle jednacího řádu má být konference COSAC „orgánem pro výměnu informací a osvědčených postupů mezi parlamenty Evropské unie, zejména pokud jde o praktická hlediska parlamentní kontroly“,¹² během posledních pěti let v diskusích na zasedáních COSAC převládali představitelé vnitrostátních a evropských orgánů výkonné moci. Tvořili asi 60 % hlavních řečníků. Naproti tomu méně než 30 % řečníků tvořili zástupci parlamentní sféry.¹³ Ze všech

¹¹ Za připomenutí stojí skutečnost, že společná parlamentní setkání byla zahájena po odmítnutí návrhu evropské ústavy jako prostředek oživení diskuse o evropské integraci.

¹² COSAC, Jednací řád, čl. 5 odst. 2.

¹³ 21 členů Evropské komise, včetně předsedy Barrosa (dvakrát) a místopředsedy Šefčoviče (desetkrát), místopředseda Evropské rady Herman Van Rompuy (jednou), vysoký představitel pro Bosnu a Hercegovinu (jednou), dále pak úředníci EU (dva), šest předsedů vlád, 18 ministrů členských států a jeden úředník členského státu; 10 aktivních poslanců, dva bývalí předsedové Evropského parlamentu a 11 aktivních poslanců

devíti zasedání konference COSAC od švédského předsednictví (2009) po litevské předsednictví (2013) bylo jen 16 % rozprav čistě meziparlamentní povahy, zatímco v 63 % rozprav pocházeli vybraní hlavní řečníci z orgánů výkonné moci (ať už evropských nebo vnitrostátních) bez zapojení členů parlamentu. Nabízí se proto otázka, zda smyslem nedávných jednání konference COSAC je i nadále výměna informací a osvědčených postupů mezi parlamenty, což podporuje i Evropský parlament. Zdá se však, že řada vnitrostátních parlamentů považuje dialog s představiteli výkonných orgánů Evropské unie za nedílnou součást činnosti konference COSAC.

Účast poslanců Evropského parlamentu ze specializovaných výborů v konferenci COSAC neřeší základní problém spočívající ve složení COSAC jakožto konference členů parlamentních výborů pro evropské záležitosti s všeobecným přístupem, kteří zaměřují své příspěvky spíše na institucionální záležitosti než na (individuální a specializované) politiky. V stejném duchu lze dodat, že diskuse mezi poslanci Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů o konkrétních oblastech politiky obvykle probíhají mimo rámec konference COSAC. S ohledem na uvedené skutečnosti je v současné době patrný trend vytvořit meziparlamentní prostor pro rozpravy, alespoň pokud jde o důležité specifické oblasti legislativní činnosti, spíše v rámci samostatných specializovaných fór, a nikoli v rámci konference COSAC.

Šestým trendem je, že v protikladu k předchozím dvěma trendům dochází k rozvoji některých jiných formátů spolupráce – jak z hlediska počtu, tak významu. V souladu s doporučeními řídicí skupiny EP pro vztahy s vnitrostátními parlamenty dochází především ke stabilnímu nárůstu počtu meziparlamentních setkání výborů.¹⁴ Od roku 2009 se konalo celkem 60 meziparlamentních setkání výborů k celé řadě otázek. Navíc – opět v souladu s doporučeními řídicí skupiny – výbory nyní plánují konání meziparlamentních setkání výborů šest měsíců předem a posílají své návrhy nejprve ke schválení Konferenci předsedů výborů a nakonec Konferenci předsedů.¹⁵ Následně je zveřejněn kalendář, který obsahuje seznam veškerých meziparlamentních akcí, a je rozeslán všem vnitrostátním parlamentům. Záměrem celého tohoto procesu předchozího posouzení a potvrzení plánovaných meziparlamentních setkání je lepší koordinace meziparlamentních aktivit a snaha předejít jejich překrývání. Za tímto účelem obsahuje kalendář také meziparlamentní aktivity parlamentu země, která předsedá Radě EU.¹⁶ Přesto je třeba poznamenat, že mezi výbory EP v oblasti meziparlamentních setkání výborů existují významné rozdíly. Některé výbory pořádají jedno nebo i víc meziparlamentních setkání výborů za rok, zatímco jiné neuspořádaly za posledních pět let ani jediné meziparlamentní setkání výborů. Navíc navzdory celkové oblibě meziparlamentních setkání výborů, z dotazníků a interních průzkumů k těmto setkáním rovněž vyplývá, že je zapotřebí dále přemýšlet o jejich formátu, obsahu i načasování.

Dosud uplatňovaný univerzální přístup v souvislosti s meziparlamentními setkáními výborů již nemusí být nutně v nejlepší zájmu jednotlivých výborů. V této souvislosti stojí za povšimnutí, že vývoj v uplynulých letech upřednostňoval spíše pořádání setkání předsedů. Některé výbory, jako např. Hospodářský a měnový výbor a Výbor pro zahraniční věci, pořádaly tato zasedání za účelem cílenější diskuse. Vskutku se zdá, že budoucí vývoj

vnitrostátních parlamentů. Zbývajících řečníky byli tři mladí občané, pět zástupců vysokých škol, ústavů, nadací a dva obchodní zástupci (celkem 10 řečníků; tj. 12 %).

¹⁴ Řídicí skupina pro vztahy s vnitrostátními parlamenty: „Doporučení Konferenci předsedů, doporučení 3.

¹⁵ Tamtéž, doporučení 1.

¹⁶ Přehled o meziparlamentních činnostech parlamentů země, která předsedá Radě EU, lze získat na adrese: www.ipex.eu

meziparlamentních setkání výborů bude spíše směřovat k výběru různorodých formátů v souladu s potřebami a cíli jednotlivých pořádajících výborů.

Poslední trend, který lze pozorovat, se týká rostoucího významu technologií v oblasti meziparlamentních vztahů. Jako jeden z prostředků pořádání meziparlamentních setkání, který je velmi výhodný z hlediska nákladů a cestování, se postupně prosazují například videokonference. Databáze IPEX, která byla kompletně přepracována a je nyní k dispozici ve všech 24 úředních jazycích Evropské unie, nabízí spolehlivou a rychlou platformu pro výměnu informací. Propojení technologie s tradičními a novými prostředky meziparlamentních vztahů je mimo jiné patrné ve vztahu k fóřům, jako je Konference předsedů parlamentů EU, Konference o SZBP/SBOP a k článku 13 Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě, pro které databáze IPEX zřídila stránky obsahující veškeré příslušné dokumenty. IPEX je navíc nástrojem pro provádění protokolu č. 2, který slouží jako hlavní platforma dostupných informací o všech fázích parlamentní kontroly v jednotlivých parlamentech/komorách EU spolu s příslušnými dokumenty, včetně odůvodněných i jiných stanovisek. Pokud jde o ECPRD, i zde technologie přinesla významné zlepšení. Díky investicím Evropského parlamentu se internetové stránky ECPRD staly ústřední platformou pro výměnu a ukládání komparativních informací o parlamentních postupech. Elektronický postup napomáhá bezproblémovému předávání žádostí a odpovědí a je plně přijímán všemi účastníky sítě. Výkonný vyhledávač umožňuje lépe využívat databázi znalostí, šetřit čas, zabránit zdvojení práce a získat nejlepší přístup k informacím. Všechny tyto příklady ukazují potenciál, který představují technologie z hlediska usnadnění meziparlamentní spolupráce v řadě ohledů.

PŘÍLOHA K VÝROČNÍ ZPRÁVĚ ZA ROK 2013

- I. Zasedání COSAC – témata a hlavní řečníci**
- II. Meziparlamentní setkání výborů a jiná meziparlamentní setkání**
- III. Dvoustranné návštěvy (včetně videokonferencí)**
- IV. Údaje o mechanismu včasného varování**
- V. ECPRD: Seznam komparativních žádostí předložených EP a přehled seminářů a schůzí statutárních orgánů**

PŘÍLOHA 1 – Zasedání COSAC – témata a hlavní řečníci

AKCE	TÉMATA	HLAVNÍ ŘEČNÍCI / ÚČASTNÍCI DISKUSE
Zasedání předsedů COSAC ve dnech 27. a 28. ledna 2013, Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Priority irského předsednictví Rady EU • Budoucnost Evropy: směrem ke skutečné hospodářské a měnové Unii 	<ul style="list-style-type: none"> • poslanec Brendan HOWLIN, ministr pro veřejné výdaje a reformu • Maroš ŠEFČOVIČ, místopředseda pro interinstitucionální vztahy a správu
49. COSAC (plenární zasedání) ve dnech 23.–25. června 2013 Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Rekapitulace a pohled do budoucna • Budoucnost evropské integrace • Zajištění rozvoje • Evropská budoucnost pro mladé občany • Rozšíření a politika sousedství – neztráčet rychlost 	<ul style="list-style-type: none"> • poslanec Enda KENNY, předseda vlády Irska • Herman DE CROO, bývalý předseda belgické Dolní komory, a Brendan HALLIGAN, předseda Institutu pro mezinárodní a evropské záležitosti • Panelová diskuse s Dr. Mo IBRAHIMEM, předsedou nadace Mo Ibrahima, Michèle STRIFFLER, místopředsedkyní Výboru pro rozvoj Evropského parlamentu, a Barrym ANDREWSEM, generálním ředitelem organizace GOAL • poslanec Ruairi QUINN, ministr pro vzdělávání a dovednosti, a vystoupení tří mladých evropských občanů: Nevin ÖZTOP (Turecko), Rachel CREEVY (Irsko) a Marietty HERFORT (Maďarsko) • Valentin INZKO, vysoký představitel pro Bosnu a Hercegovinu, a Erwan FOUÉRE, výzkumný pracovník Centra pro evropská politická studia, Brusel, první respondent: Miguel Ángel MARTÍNEZ, místopředseda Evropského parlamentu
Zasedání předsedů COSAC ve dnech 7. a 8. července 2013 Vilnius	<ul style="list-style-type: none"> • Priority litevského předsednictví Rady EU • Směrem k politické a hospodářské unii: Další kroky 	<ul style="list-style-type: none"> • Linas LINKEVIČIUS, ministr zahraničních věcí Litevské republiky • Maroš ŠEFČOVIČ, místopředseda Evropské komise pro interinstitucionální vztahy a správu

<p>50. zasedání COSAC (plenární zasedání) ve dnech 27.–29. října 2013 Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Stav litevského předsednictví Rady Evropské unie • Jubilejní 50. zasedání COSAC – Příspěvek konference COSAC k posílení meziparlamentní spolupráce v Evropské unii • Volby do Evropského parlamentu v roce 2014: platforma pro diskusi s občany na téma budoucnosti Evropské unie • Parlamentní diplomacie – EP-Ukrajina – případová studie • Provádění strategie Evropa 2020 • Demokratická legitimita v EU a úloha parlamentů EU • Digitální agenda – úkoly a perspektivy: Kybernetická bezpečnost – Výhody pro podniky 	<ul style="list-style-type: none"> • H. E. Algirdas BUTKEVIČIUS, předseda vlády Litevské republiky • Laurent FABIUS, ministr zahraničních věcí Francouzské republiky • Pat COX, bývalý předseda Evropského parlamentu, a Andrew DUFF, člen Výboru pro ústavní záležitosti Evropského parlamentu, zpravodaj pro zlepšení praktických opatření pro konání evropských voleb v roce 2014 • Pat COX, bývalý předseda Evropského parlamentu • Maroš ŠEFČOVIČ, místopředseda Evropské Komise odpovědný za interinstitucionální vztahy a administrativu, a Pervenche BERÈS, předsedkyně Výboru pro zaměstnanost a sociální věci Evropského parlamentu • Eva KJER HANSEN, předsedkyně Výboru pro evropské záležitosti dánského Folketingu, Dominic HANNIGAN, předseda Smíšeného výboru pro záležitosti Evropské unie irské sněmovny Oireachtas, a Hans-Gert PÖTTERING, bývalý předseda Evropského parlamentu a poslanec Evropského parlamentu • Rudolf Peter ROY, vedoucí oddělení pro bezpečnostní politiku a sankce Evropské služby pro vnější činnost, a Ilja LAURS, výkonný ředitel společnosti GetJar, vítěz ocenění Evropský manažer roku 2011, udělované vydavatelstvím European Business Press (EBP)
---	---	---

PŘÍLOHA II

Meziparlamentní setkání výborů EP s vnitrostátními parlamenty v Bruselu a ostatní meziparlamentní setkání (*) Statistické údaje za rok 2013

(*) všechny akce jsou meziparlamentní setkání výborů, pokud není uvedeno jinak.

<u>Výbor</u>	<u>Akce</u>	<u>Datum</u>	<u>Vnitrostátní parlamenty</u>			<u>EP</u>
			<u>Poslanc ů</u>	<u>Vnitrostátní parlament</u>	<u>Komora</u>	<u>Poslanců EP</u>
JURI	<u>Pracovní setkání</u> na téma Občanské právo a soudnictví: „Využívají občané EU volný pohyb“	23. ledna	8	7	7	8
ECON/BUDG/ EMPL	Evropský parlamentní týden v rámci evropského semestru	28.–30. ledna	100	26	33	70
AFET/SEDE	<u>Výměna názorů</u> s ministry zahraničních věcí Carlem Bildtem a Radoslawem Sikorskim: Směrem k evropské globální strategii	21. února	15	12	13	35
FEMM	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Ženy v reakci na krizi“	7. března	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
ENVI	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Jednotné a účinné uplatňování práva EU v oblasti životního prostředí – proč k němu nedochází?“	26. března	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
DEVE	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Soudržnosti politik v oblasti rozvoje: jak mohou Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty pracovat společně?“	23. dubna	28 + 1 HR + 2 NO	1 + 1 NR	18 + 1 HR + 1 NO	8
AFET/SEDE	<u>Výměna názorů</u> na téma „Budoucnost evropské obrany: perspektiva NATO“ a konference o „Porozumění politickému islámu: pohled zevnitř“	6.–7. května	7	7	6	39
CRIM	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Boj proti organizovanému zločinu, korupci a praní peněz“	7. května	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
JURI/FEMM	<u>Výměna názorů</u> Zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady / nevýkonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách	19. června	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**Meziparlamentní setkání výborů EP s vnitrostátními parlamenty v Bruselu
a ostatní meziparlamentní setkání (*)
Statistické údaje za rok 2013**

(*) všechny akce jsou meziparlamentní setkání výborů, pokud není uvedeno jinak.

<u>Výbor</u>	<u>Akce</u>	<u>Datum</u>	<u>Vnitrostátní parlamenty</u>			<u>EP</u>
			<u>Poslanc ů</u>	<u>Vnitrostátní parlament</u>	<u>Komora</u>	<u>Poslanců EP</u>
LIBE/JURI	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva“	20. června	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Pracovní setkání</u> na téma Návrh společné evropské úpravy prodeje	10. července	7	6	6	6
ECON	<u>Výměna názorů</u> „Cyklus evropského semestru 2013“	17. září	14	12	12	20
AFET/DROI	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Provádění strategického rámce EU a akčního plánu v oblasti lidských práv a demokracie“	25. září	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Setkání otevřené předsedům příslušných vnitrostátních výborů EU</u> „Budoucnost evropské obrany“	5. listopadu	14	10	9	25
CONT	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Směrem k lepšímu utrácení – modely parlamentní kontroly výdajů“	14. listopadu	18	13	13	8
LIBE	<u>Setkání otevřené předsedům příslušných vnitrostátních výborů EU</u> Agentura Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (Europol) a zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV a 2005/681/SVV	14. listopadu	7	6	6	43
REGI	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Směrem k produktivním investicím pro růst a soudržnost prostřednictvím zlepšení součinnosti mezi místní, vnitrostátní a evropskou úrovní v zájmu splnění strategie EU 2020“	27. listopadu	25	15	15	21
ITRE	<u>Společná schůze výborů</u> na téma „Vnitřní trh EU s energií pro 21. století“	17. prosince	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 + NO + TR + XK	18 + NO + TR + XK	60
CELKEM	18 meziparlamentních setkání		404 + 23			

**Meziparlamentní setkání výborů EP s vnitrostátními parlamenty
a ostatní meziparlamentní setkání (*) v Bruselu
Statistické údaje za rok 2014**

(*) všechny události jsou meziparlamentní setkání výborů, pokud není uvedeno jinak.

<u>Výbor</u>	<u>Akce</u>	<u>Datum</u>	<u>Vnitrostátní parlamenty:</u>			<u>EP</u>
			<u>Poslanců</u>	<u>Vnitrostátní parlament</u>	<u>Komora</u>	<u>Poslanců EP</u>
ECON/BUDG/ EMPL	<u>Evropský parlamentní týden</u> Meziparlamentní konference o správě ekonomických záležitostí Evropské unie (článek 13 rozpočtového paktu) Cykly evropského semestru 2013 a 2014	20.–22. ledna	136	28	41	58
	<u>Parlamentní fórum</u> Pořadatelé: místopředsedové Miguel Angel Martínez a Othmar Karas „Parlamenty EU a globální správa“	18. února	28	15	16	8
FEMM	Meziparlamentní setkání výborů na téma „Prevence násilí páchaného na ženách – výzva pro všechny“	5. března	34	20	22	8
LIBE	<u>Společná schůze výborů</u> na téma „Budoucí priority v oblasti občanských svobod, spravedlnosti a vnitřních věcí“	19. března	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>CELKEM</u>	<u>4 meziparlamentní setkání</u>		<u>235 + 6</u>			

PŘÍLOHA III

GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO PŘEDSEDNICTVÍ – vztahy s vnitrostátními parlamenty Oddělení pro legislativní dialog – Oddělení pro institucionální spolupráci

Dvoustranné návštěvy – 2013

<u>Datum</u>	<u>Země / komora</u>	<u>Výbor / ostatní</u>	<u>Druh návštěvy</u>
LEDEN/ÚNOR			
22. ledna	UK – House of Lords	návštěva podvýboru C ESVC v Bruselu	pracovní návštěva poslanců
23. ledna	UK – House of Lords	podvýbor D pro energetiku – šetření	pracovní návštěva poslanců
28. ledna	UK-IE	Výbor pro evropské záležitosti Britsko-irského parlamentního shromáždění	pracovní návštěva poslanců
30. ledna	UK – House of Lords	podvýbory E a F – šetření podle protokolu 36	pracovní návštěva poslanců
31. ledna	UK – House of Commons	Zvláštní výbor pro veřejnou správu	pracovní návštěva poslanců
BŘEZEN / DUBEN			
4.–5. března	FI – Eduskunta	delegace Nejvyššího výboru finského parlamentu	pracovní návštěva poslanců
4.–5. března	LT– Seimas	Výbor pro evropské záležitosti a Výbor pro zahraniční věci	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7.–8. března	LT– Seimas	návštěva před zahájením předsednictví	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18.–19. března	LT– Seimas	návštěva před zahájením předsednictví	ECON, BUDG
9. dubna	FR – Assemblée Nationale	člen Výboru pro záležitosti EU	pracovní návštěva poslanců
22. dubna	IE – Oireachtas	delegace Smíšeného výboru pro zahraniční věci a obchod	pracovní návštěva poslanců
KVĚTEN/ČERVEN			
13. května	UK – House of Commons	Výbor pro evropskou kontrolu	pracovní návštěva poslanců
14.–16. května	EE – Riigikogu	delegace úředníků	studijní návštěva
27. května	NL – Tweede Kamer	Výbor pro zdravotnictví	členové výboru ENVI
30. května	UK – House of Commons	delegace úředníků	studijní návštěva
25. června	UK – House of Commons	Zvláštní výbor pro dopravu	pracovní návštěva poslanců
26. června	Severská rada	Výbor pro sociální věci	pracovní návštěva poslanců
27. června	UK – House of Commons	delegace úředníků	ENVI, ITRE
ČERVENEC/SRPEN			

ZÁŘÍ/RÍJEN			
24. září	PL – Senat	předsedové a členové 14 výborů	ITRE a LIBE
24.–25. září	SE – Riksdagen	delegace úředníků	setkání s úředníky z výborů EP
25.–26. září	LV – Saeima	předseda, generální ředitel a další	příprava na lotyšské předsednictví
26. září	NL – Tweede Kamer	studijní návštěva	pracovní oběd s poslanci EP
2. října	UK – House of Lords	Výbor EU hospodářské a finanční záležitosti	pracovní návštěva poslanců
2. října	RO – Camera deputilor	předseda sněmovny	setkání s poslancem EP Hannesem Swobodou
14. října	NL – Tweede Kamer	asistenti výborů	setkání s poslankyní EP Marietje Schaakeovou a úředníky
14. října	Severská rada	delegace	pracovní návštěva poslanců
15. října	IT – Senato della Repubblica	delegace senátorů	pracovní návštěva poslanců
17. října	FR – Assemblée Nationale	člen výboru pro záležitosti EU	pracovní návštěva poslanců na téma endokrinních disruptorů
17. října	UK – House of Commons	Výbor pro životní prostředí, potraviny a záležitosti venkova	studijní návštěva úředníků
17. října	UK – House of Lords	podvýbory A, B a E	pracovní návštěva poslanců
30. října	FR – Sénat		LIBE, FEMM
LISTOPAD/PROSINEC			
4. listopadu	UK – House of Lords	Podvýbor pro vnější záležitosti EU	pracovní návštěva poslanců
4.–5. listopadu	DK – Folketinget	delegace úředníků	studijní návštěva
4.–5. listopadu	SE – Riksdagen	Koordinační oddělení pro EU	pracovní návštěva úředníků
7. listopadu	UK – House of Commons	Výbor pro záležitosti Walesu	pracovní návštěva poslanců
12. listopadu	UK – House of Lords	Podvýbor pro vnitřní trh, infrastrukturu a zaměstnanost	pracovní návštěva poslanců
13. listopadu	UK – House of Commons & UK – House of Lords	Útvar pro kontrolu a knihovny a Výbor Sněmovny lordů pro hospodářské záležitosti	studijní návštěva úředníků
25. listopadu	EE – Riigikogu	Výbor pro záležitosti EU	pracovní návštěva poslanců
27. listopadu	Severská rada	předsednictvo Severské rady	pracovní návštěva poslanců
26. listopadu	NL – Tweede Kamer	řídící pracovníci pro lidské zdroje	komentovaná prohlídka v EP
2. prosince	AT – parlament	Oddělení pro záležitosti EU	studijní návštěva úředníků
3. prosince	DK – Folketinget	delegace úředníků	schůze výborů
4. prosince	ES – Cortes Generales (parlament)	Výbor pro záležitosti EU, zahraniční věci a hospodářské záležitosti	pracovní návštěva poslanců

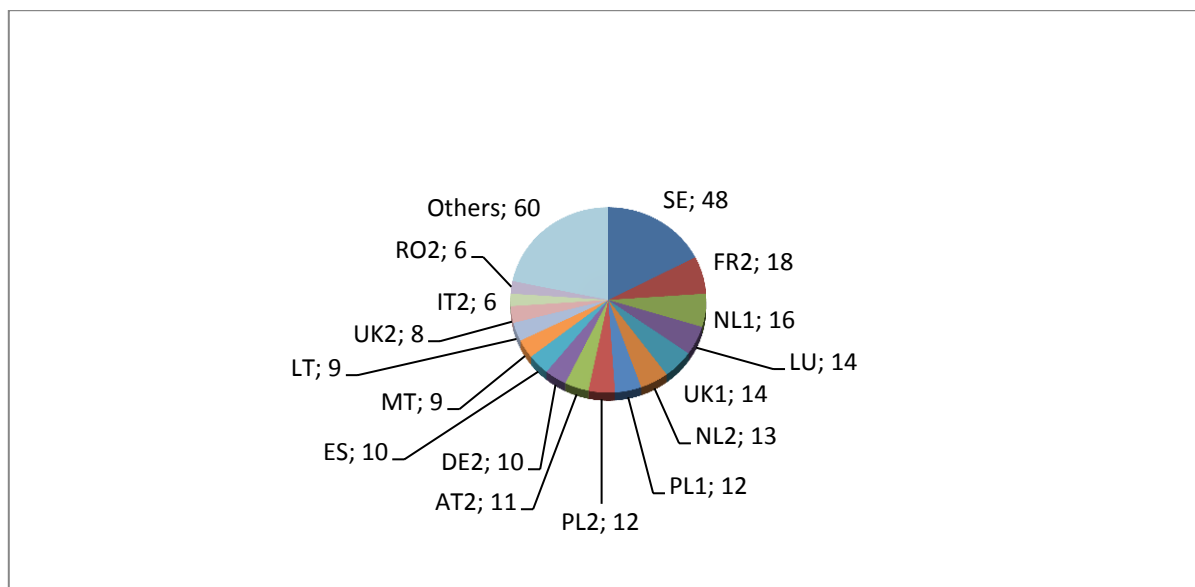
**SEZNAM ZKRATEK
VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ/KOMOR
POUŽITÝCH V PŘÍLOZE IV**

AT1	Rakousko	Nationalrat	IT1	Itálie	Camera dei Deputati
AT2	Rakousko	Bundesrat	IT2	Itálie	Senato della Repubblica
BE1	Belgie	Chambre des Représentants	LV	Lotyšsko	Saeima
BE2	Belgie	Sénat	LT	Litva	Seimas
BG	Bulharsko	Narodno sabranie	LU	Lucemburk	Chambre des Députés
CY	Kypr	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Česká republika	Poslanecká sněmovna	NL1	Nizozemsko	Tweede Kamer
CZ2	Česká republika	Senát	NL2	Nizozemsko	Eerste Kamer
HR	Chorvatsko	Hrvatski Sabor	PL1	Polsko	Sejm
DK	Dánsko	Folketinget	PL2	Polsko	Senat
EE	Estonsko	Riigikogu	PT	Portugalsko	Assembleia da República
FI	Finsko	Eduskunta	RO1	Rumunsko	Camera Deputaţilor
FR1	Francie	Assemblée nationale	RO2	Rumunsko	Senatul
FR2	Francie	Sénat	SK	Slovenská republika	Národná rada
DE1	Německo	Bundestag	SI1	Slovinsko	Državni zbor
DE2	Německo	Bundesrat	SI2	Slovinsko	Državni svet
EL	Řecko	Vouli ton Ellinon	ES	Španělsko	Congreso de los Diputados
HU	Maďarsko	Országgyűlés	ES	Španělsko	Senado
IE1	Irsko	Dáil Éireann	SE	Švédsko	Riksdagen
IE2	Irsko	Seanad Éireann	UK1	Spojené království	House of Commons
			UK2	Spojené království	House of Lords

PŘÍLOHA IV

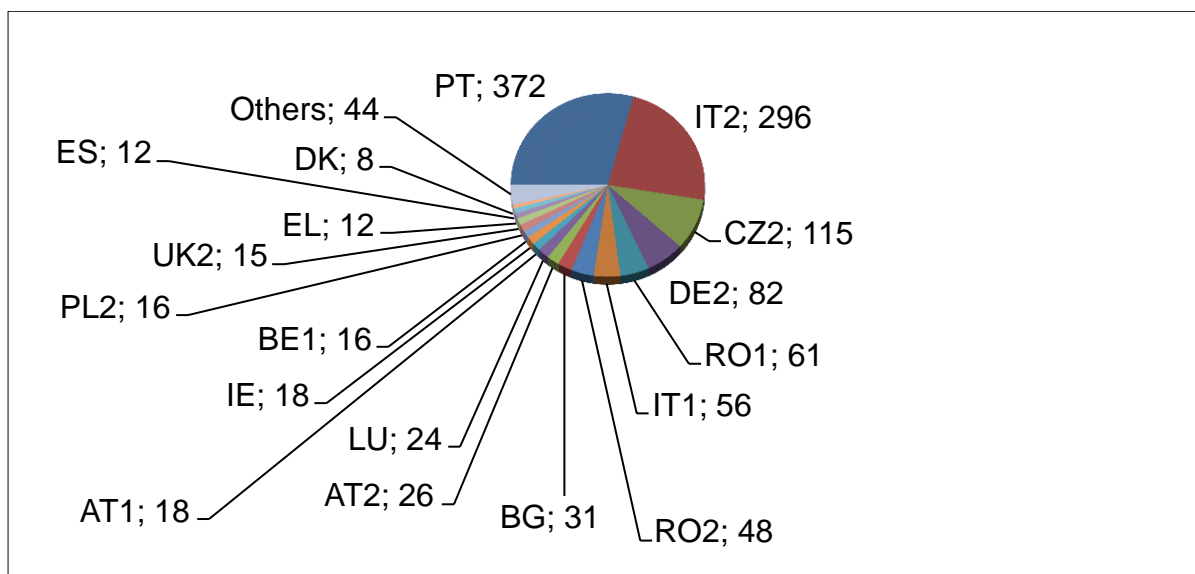
Údaje o mechanismu včasného varování

Odůvodněná stanoviska parlamentních komor (2010–2013)¹⁷

¹⁷ Parlamenti/komory s pěti nebo méně odůvodněnými stanovisky jsou shrnuty v oddílu „Others (Ostatní)“: 5 odůvodněných stanovisek: CY, IT1; 4 odůvodněná stanoviska: DK, RO1; 3 odůvodněná stanoviska: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 odůvodněná stanoviska: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 odůvodněné stanovisko: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 odůvodněných stanovisek: HR, SI2 (*= společně v obou komorách).

Ostatní stanoviska parlamentních komor (2010–2013)¹⁸

¹⁸ Parlamenti/komory s pěti nebo méně stanovisky jsou shrnuty v oddílu „Others (Ostatní)“: 5 stanovisek: PL1; 4 stanoviska: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 stanoviska: FR2, NL2; 2 stanoviska: FI, FR1, MT, NL1; 1 stanovisko: BE2, DE1, HU, LV, SE; 0 stanovisko: HR, SI1, SI2, SK.

PŘÍLOHA V

ECPRD

Témata, která politické orgány a správní útvary Evropského parlamentu konzultovaly se sítí ECPRD v roce 2013 prostřednictvím komparativních žádostí:

- kancelářský nábytek a IKT vybavení pro poslance
- vnější vztahy parlamentů
- porušení zásady subsidiarity v článku 8 protokolu č. 2 k Lisabonské smlouvě – ustanovení týkající se parlamentů
- právní závazky ohledně ukončení pracovních smluv asistentů
- jména žen v parlamentech EU
- pravidla pro přijetí úřadu poslance vnitrostátního parlamentu
- srovnání výroků auditorů nejvyšších kontrolních úřadů v rámci parlamentní kontroly plnění vnitrostátních rozpočtů (nyní s dokumenty)

B. Semináře a schůze statutárních orgánů ECPRD v roce 2013

Akce	Místo	Datum
Semináře v roce 2013		
„Sdílení zkušeností a řešení pro parlament založený na IKT“	Baku	28.–29. listopadu
„Moderní technologie na podporu parlamentních činností – tradice a výzvy“	Petrohrad	19.– 21. září
„Nové fiskální rámce“	Vídeň	20.–21. června
„Postupy a praxe projednávání a schvalování dlouhodobých vnitrostátních strategií v parlamentech“	Talin	30.– 31. května
„Parlamentní knihovny a archivy a jejich úloha při ochraně a zachování historického a kulturního dědictví zemí“	Paříž	31. května – 1. června
seminář „Parli@menty na síti XI – uskutečňování digitálního parlamentu“	Londýn	2.– 3. května
„Parlamentní výzkum a pluralita informačních zdrojů dostupných poslancům“	Praha	3.–5. dubna
Statutární schůze v roce 2013		
výroční konference korespondentů	Varšava	17.–19. října
schůze výkonného výboru	Vídeň	12.–13. září
schůze výkonného výboru	Stockholm	21.–22. března

Publikace
Ředitelství pro vztahy s vnitrostátními parlamenty
Generální ředitelství pro předsednictví
Evropský parlament
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>